

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/82639,Stankowski-Jan.html>
2022-10-02, 08:28

Stankowski Jan

STANKOWSKI Jan (1 I 1934, Poznań – 4 IX 2009, tamże),
fizyk; syn Jana, zegarmistrza.

Ukończył szkołę podstawową we Wschowej w 1947; chcąc zostać zegarmistrzem, jak ojciec, przerwał naukę we wschowskim liceum. Dzięki namowom siostry i lekturze zajmujących książek z zakresu fizyki wrócił jednak do nauki, szybko zdobywał wiedzę i został laureatem I Olimpiady Fizycznej. Po skończeniu szkoły średniej w Poznaniu w 1952 wstąpił na Uniw. Poznański. Był uczniem A. Piekary, pod jego kierunkiem uzyskał magisterium (1956) i doktorat (1960). Był przez rok asystentem na wydziale fizyki UAM, a od 1957 pracował w Oddziale Inst. Fizyki PAN, przekształconym, przy jego znacznym udziale, w Inst. Fizyki Molekularnej PAN. Był pierwszym dyrektorem tego Instytutu (1975–85). Na terenie Zakładu Odgazowania Gazu Ziemnego (ob. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo) w Odolanowie, gdzie uzyskiwano poszukiwany gaz szlachetny, hel, S. zorganizował Zakład Niskich Temperatur; dzięki jego zaangażowaniu ta pracownia naukowa miała do badań, za darmo, bardzo drogi ciekły hel. Wyznaczył m.in. polaryzowalność elektryczną Helu-4 w zakresie między 4,2 i 1,4 K.

Prace S. dotyczyły wielu działów fizyki: ferroelektryków, maserów, jądrowego rezonansu magnetycznego (NMR), elektronowego rezonansu paramagnetycznego (EPR), kriogeniki, nadprzewodników, fullerenów i in. Był inicjatorem i organizatorem Warsztatów Naukowych „Lato z Helem” w Odolanowie, dla uzdolnionej młodzieży.

W 1974 S. otrzymał tytuł profesora. Był członkiem PAN.

L. Piekara-Sady, S. Wapłak: *Jan Stankowski (01.01.1934–04.09.2009). W rocznicę śmierci*, „Postępy Fizyki” 2010, t. 61, z. 4.

Andrzej Kajetan Wróblewski

[Poprzedni](#)
[Następny](#)